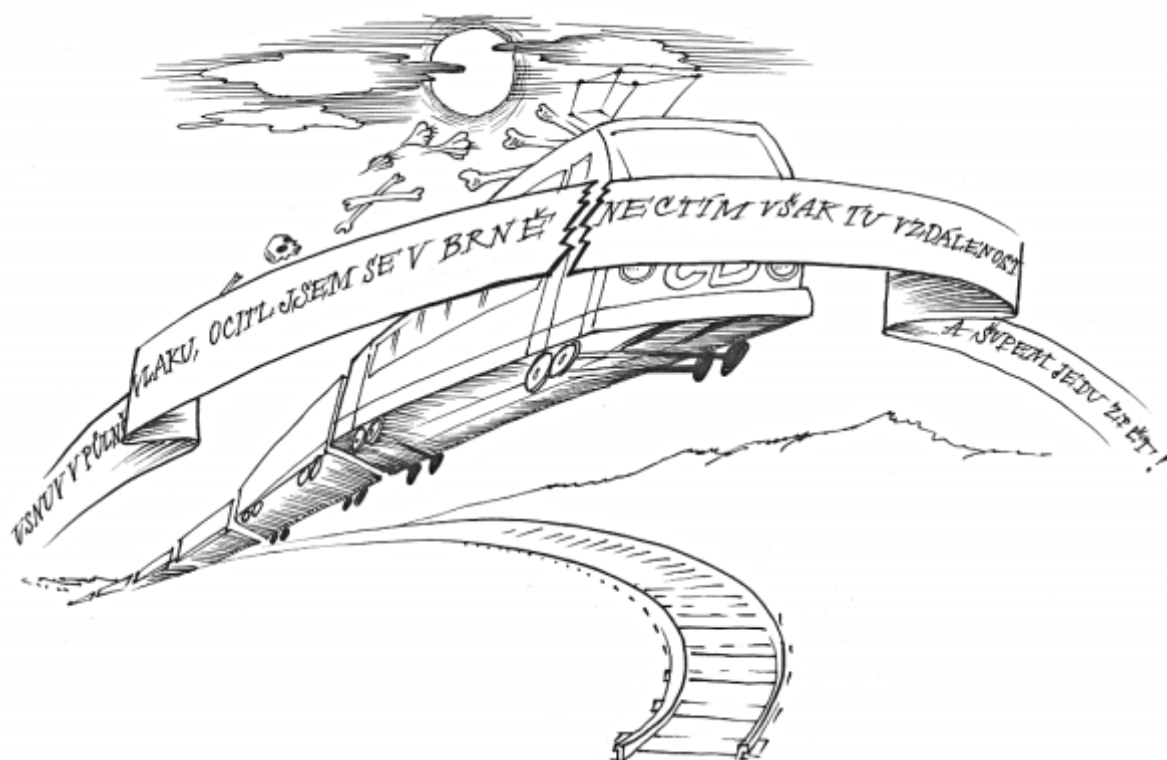

Sněženka

*Zpravodaj Sněhového Brněnce, krajské
přehlídky venkovských divadelních
souborů v Pardubickém kraji.*

Netradiční úvodník pro Sněženku vytvořil Mgr. Petr Kolínský.

Akce se koná pod záštitou Ing. Romana Líka, MBA, prvního náměstka hejtmana Pardubického kraje.

Obsah

První představení	3
Zpětná vazba, aneb co řekla porota	3
Rozhovor se souborem	4
Nejlepší okamžik hry pro diváky?	5
Druhé představení.....	6
Zpětná vazba, aneb co řekla porota	6
Rozhovor se souborem	7
Nejlepší okamžik hry pro diváky?	8
Třetí představení.....	9
Zpětná vazba, aneb co řekla porota	9
Rozhovor se souborem	10
Nejlepší okamžik hry pro diváky?	11
Čtvrté představení.....	12
Zpětná vazba, aneb co řekla porota	12
Rozhovor se souborem	13
Nejlepší okamžik hry pro diváky?	14
Sponzoři.....	15
Redakční rada	15
Skautský stánek	16
Postřehy odjinud	17
Kouzelné sněhové zrcadlo	17
Střípky Sněhového Brněnce	19
Vedoucí DS Eduarda Vojana.....	19

První představení

Zahájení sobotního programu tentokrát připadlo známé pohádce **Lotrando a Zubejda** v podání **divadelního souboru TJ Sokol Kunvald**. Mladý loupežník Lotrando má vážný problém – loupežnictví mu úplně nejde. Zato v dřevorubectví našel něco, co mu opravdu dobře jde. A co teprve taková doktořina... Výpravná pohádka nás zavede až do dalekého Orientu, kde najde nejenom zajímavé dobrodružství, ale možná i kousek domova a lásku.

Zpětná vazba, aneb co řekla porota

Hodnocení tohoto souboru začal Zděnek Janál tím, že srovnal pojetí divadelní s všeobecně známým filmovým zpracováním, to se totiž stalo předobrazem této inscenace. Soubor se rozhodl pro co nejvěrnější připodobnění filmové pohádky, na divadle ale to, co ve filmu funguje výborně, působí o hodně méně nebo vůbec. Pro divadlo není podstatné převést filmové obrazy do divadelního tvaru, zásadní je rozvíjet obrazy do situací. To se ovšem neděje, na toto soubor rezignoval, což je velká škoda.

Petr Kolínský zmínil, že má k filmové pohádce osobní vztah, protože na filmu s Karlem Smyczkem spolupracoval. Pochválil soubor za velkou péči a zodpovědnost, s níž vybrali

kostýmy a kulisy. Zároveň zmínil, že scéna je tak minimalistická, že délka přestaveb byla neúměrně dlouhá a hlavně vůbec ne nutná.

Profesor Laurin se pustil do obšírnějšího zdůvodnění toho, proč inscenace tak úplně nefunguje. Hlavní problém vidí v tom, že představení postrádá strukturu i vývoj odněkud někam. Zdá se, že soubor si ze scénáře vzal především text a ten se snaží co nejvěrněji reprodukovat, ovšem úplně chybí jakýkoliv děj, dramatická situace, konflikt i jeho rozuzlení. Laurin měl pocit, jakoby herci nehráli naplno, stojí vedle sebe a sdělují si text. Postrádá také silnější a více rozhodnou roli režiséra, mnoho situací je „nedopečených“. Dalším zásadním problémem jsou také přestavby, které jsou pro spád děje smrtelné. Nejsou totiž ničím naplněné, pauzy jsou jen čekáním. Profesor Laurin souboru doporučil zrychlit tempo a rytmus, posílit aktivitu postav.

Reportáž zapsala Kateřina Svobodová.

Rozhovor se souborem

Naši redaktoři jsou pilní jako včelky a tak se jim po představení, zatímco probíhalo intenzivní bourání premiérové scény, podařilo odchytil režiséru tohoto představení – Blanku Mílovou. Redaktorka Domča Dufková se jí zeptala na pár otázek a i přes komplikace, se kterými se soubor setkal, mile ráda odpověděla na všechny otázky.

1. Jak se máte? Co pocity po představení?

No, na tu hrůzu, co nás potkala ráno, kdy se nám rozbil náklad'ák s kulisami, si myslím, že jsme to dali. I když soubor z toho byl trošku rozházený - hráli úplně bez kulis a bez výpravy.

2. Máte nějaký vtipný zážitek z tvorby hry, nebo ze samotného představení?

Vtipné je to, že jsme u vás vlastně odehráli premiéru, protože minulý týden nám odpadla sokolovna, kde jsme to měli hrát poprvé. Myslím, že jsme nejspíš jediná, kdo jezdí na krajskou přehlídku s premiérou.

3. Co si myslíte, že porota může říci? Co pochválí a co naopak spíše ne?

Myslím si, že nás porota jako vždycky nepochválí. (smích) Ale my jsme na to připravení, protože se k vám do Brněnce pokaždé hrozně těšíme.

4. Z čeho máte největší radost?

Já osobně mám největší radost z toho, že jsme to u vás přeže všechno odehráli. Je to i taková osobní věc. Můj manžel, který tady hrál a získal tady řadu cen a ocenění, vloni zemřel a my jsme mu slíbili, že to bude taková vzpomínka na něj.

5. Jak se zvládne změnit představení, když člověku chybí kompletní kulisy a výprava?

Musí se improvizovat. (smích) Nejhorší byla ta cesta, protože jsme neměli kam ty rekvizity dát. Kluci, co jeli před námi, byli ve Třebové, takže se pro nás vraceli. Ale nakonec to dopadlo dobře. Kulisy jsou v tom autě, trochu polámané, ale jsou. My s tím ještě uděláme paseku.

Nejlepší okamžik hry pro diváky?

...bylo to na jedničku...

...hodně se mi to líbilo ...

...písničky a princezna...

...nástup loupežníků...

...pěkné bylo, jak káceli ty stromy ...

...jak si babička schovála tu tašku,

aby ji to loupežníci neukradli...

...jak se nakonec zamilovali...

...zpěv...

...celá pohádka...

...ta princezna se mi nejvíce líbila...

...jak někomu ukradli ty kapesníky - já to viděl...

Druhé představení

Bible praví, že každé člověka čeká cesta skrz zemi, nebe peklo a očistec. A z očistce vedou dveře do pekla, nebo do nebe. Ve hře, kterou nám **SDO TYL Sezemice** přinesl, máme ale úplně novou variantu – z pera autora Jana Zindulky, kdy z očistce vedou jediné dveře – do nebe. A pokud se do nebe chcete dostat, musíte se vzdát věcí, na kterých vám v pozemském životě záleželo tolik, že s vámi šli až do očistce. Ve hře s jednoduchým a výmluvným názvem „Dveře“ sledujeme osudy lidí, kteří se v očistci potkali a jejich společnou cestu k uvědomění si toho, co v životě vlastně je (nebo v jejich případě spíše bylo) důležité.

Zpětná vazba, aneb co řekla porota

Posezení s porotou zahájil její předseda Zdeněk Janál. Řekl, že se za představení cítí tak trochu zodpovědný. Předloni totiž kritizoval autora hry, se kterou na čtrnáctém ročníku Sezemičtí soutěžili, a souboru slíbil, že jim najde vhodnou inscenaci. Podle něj je ale text, na kterém letošní představení postavili, ještě horší. Na první čtení je hra slibná, nedává ale hercům dostatečný příběhový materiál.

Podle předsedy poroty se na jevišti odehrává obrovské množství situací, do jejichž vyobrazení členové souboru vložili spoustu energie. Textově náročným momentům chybí záchytné body

a dramatická vyústění. Ocenil, že i přes tuto překážku měli herci dobře propracovanou techniku a přesně věděli, kdo po kom mluví.

František Laurin pátral po důvodu, proč si soubor zvolil právě tuto inscenaci. Hra nabízí dekorační jednoduchost. Objevují se v ní figury, které mají charakter a jsou přirozené, proto jsou pro herce hezky uchopitelné. Problém ale stejně jako Janál vidí v předloze. Autor postavy umístil do prostředí očiště, kde se lidé musí vzdát pro ně životně důležitých předmětů. Za nepříjemné označil, že prostor je přímo nazván očištěm. Ve hře to ale působí spíše jako čekárna na nebe než místo, kde se lidé vyrovnávají se svou minulostí. Nebylo ani zřejmé, proč mají postavy z průchodu nebeskými dveřmi strach.

Samotné dialogy ale působí tak, že mohou probíhat kdykoli a kdekoli. Témata, která by byla nosná, nejsou dostatečně rozpracovaná a ztrácí se ve štěbetání a drobných hádkách. Jako příklad uvedl roli kontejneru na scéně. Ideálně by měl poskytnout obraz, jak lidé odevzdávají své věci a očišťují se. Místo toho postavy z kontejneru vytahují náhodné předměty, které k většímu účelu neslouží. Vykoupení se tak z příběhu vytrácí. Text zůstává v jednoduché rovině a herci kromě dialogů nemají co hrát. Přestože Sezemičtí neměli silný základ, líbily se mu herecké výkony. Jen je škoda, že se autorovi nepodařilo napsat hru na téma, které chtěl.

Petr Kolínský souhlasil se svými kolegy v tom, že text je plochý. Proto ani ze scénografického hlediska se s představením nedá nic moc dělat. Zmínil, že na prostoru očiště není úplně poznat, kde jsme se ocitli. Za chytré zvolené označil kostýmy, které poslání hry plnily důsledně.

Pro Martina Haka byla celá hra neporozuměním konceptu očiště. To zviditelnily hlavně postavy dvou dam. Ačkoli je na scéně vidíme celou dobu, jsou úplně bez vývoje. V podstatě si jen povídají, procházejí obsahy svých kabelek, ale divák se žádné velké změny nebo očištění nedočká. Postavy svatého Petra a anděla, které se objevují jen v úvodní scéně, zase pouze divákovi podsouvají byrokratické pojetí nebe a žádnou skutečnou informaci nepřinesou.

Reportáž zapsala Nikola Pavlasová.

Rozhovor se souborem

1. Jak se máte? Co pocity po představení?

Pocit mám dobrý. Myslím si, že to zahráli dobře. Do té hry se zamilovali a jelikož ji hrajeme už delší dobu, myslím si, že si to spíše užívají, než že by tam byl nějaký strach nebo je svazovala tréma.

2. Máte nějaký vtipný zážitek z tvorby hry, nebo ze samotného představení?

Tak to víte, při nacvičování se najde vtipných zážitků vždy víc než dost. Ale jestli nás něco zaujalo, bylo to, když přijel na představení autor té hry. Líbilo se mu to a pozval nás do Prahy, kde jsme hráli v kulturním centru v Chodově a kupodivu přišlo dost lidí, takže jsme byli velice spokojeni.

3. Co si myslíte, že porota může říci? Co pochválí a co naopak spíše ne?

Tak to vůbec netuším. Kdykoli jsme přijeli, vytkli nám to, co jsme vůbec netušili – autora, hru... Ale co se týče výkonu herců, tak nás příliš nekritizovali a myslím si, že ty výkony jsou opravdu pěkné, ať už to byla bezdomovkyně nebo realitní makléř. A nemáme vůbec tušení, co se jim nejspíš nebude líbit. Něco určitě jo, ale...

4. Z čeho máte největší radost?

Že se jim to povedlo a že jsme tady – že jsme se už po několikáté zúčastnili vašeho festivalu.

5. Nás i naše čtenáře velmi zajímá, kde jste sehnali kontejner jako kulisu?

Máme ho od města. Protože ve hře hraje manželka pana starosty, půjčil nám naprosto nový, nepoužitý kontejner. Ale máme s ním největší problémy, protože když jej stěhujeme na scénu, je problém ho tam dostat. Tady nám nešly otevřít dveře, v Praze jsme ho tlačili do kopce, takže ještě štěstí, že máme v souboru silný chlapy, kteří to vždy vyřeší. :-)

Nejlepší okamžik hry pro diváky?

...pan Petr...
...kontejner...
...dojemný závěr...
...bezdomovkyně a právník...
...street-teriér...
...bezdomovkyně...
...jak se pan advokát svlékl...
...Oto byl zábavný...
...uvědomění si toho, na čem je člověk zbytečně závislý...
...udobření manželů...
...silný moment při odchodu některé z postav...
...tolik profesí a stejně všichni skončíme stejně...

Třetí představení

MDK Kouřim „is back“ a zrovna tak i jejich hra, která sice na Sněhovém Brněnci ještě nebyla, ale její název zní: **Zločin na Lipnici aneb Dracula is back!** Nebo hezky po našem: Drákula je zpět. Tato crazy komedie, jak ji autor (a zároveň režisér a herec v souboru) sám nazval, tyto dvě slůvka splňuje od prvního do posledního písmena. Sledujeme stopy amatérských filmových tvůrců, kteří se snaží natočit největší film o hraběti Drákulovi, který kdy natočen byl. Je to velká ambice, o které „alfa samec režisér“ ani vteřinu nepochybuje a tak se tak nějak stane, že film potkají opravdu nestandardní okolnosti a kdoví, třeba přijde i sám hrabě Drákula osobně.

Zpětná vazba, aneb co řekla porota

Rozbor, který probíhal v podobně zběsilém tempu jako inscenace kouřimského souboru, zahájil předseda poroty Zdeněk Janál. Chvilí porovnával program s tím, co jsme skutečně viděli, a vyšlo mu z toho, že si nejsme dlouho jistí, co vlastně sledujeme, hra přináší spoustu překvapení a ta odkrýváme postupně na půdorysu příběhu hraběte Drákuly. Hra mísí akční, hororové, tarantinovské, politické i thrillerové prvky, má hodně vrstev, překvapuje, napíná a diváky evidentně baví.

Janál pochválil kompaktní hereckou složku, ale podstatnější se mu jeví složka autorská – režisér hry vysekl poklonu za jeho dramaturgický vklad, ocenil zkušenou práci s příběhem. Kostra příběhu je nastavena pevně, i přesto že je smícháno hodně věcí dohromady a je to

trošku zběsilé. Přiznal, že kdybychom se pustili do hlubšího rozboru, jistě by bylo co vytýkat, místy to někam uběhlo, ale celkově se jedná o zdařilé představení.

Profesor Laurin měl pocit, že vše podstatné už bylo řečeno, takže zmínil jeden detail, nad kterým by stálo za to se zamyslet. Rozvinul myšlenku Zdeňka Janála o překombinovanosti inscenace. Byly všechny drobnosti opravdu tak podstatné pro vývoj děje, bylo nutné je všechny uplatnit? Podle něj se tím vyznění hry spíše rozbíjí.

Zmínil ale, že je šťastný, že vidí základní divadelní tvořivost, která se rodí z fantazie, divadelního nadšení, a to se přenáší do hlediště.

Petrovi Kolínskému se, ač to říká nerad a ne moc často, moc líbilo, jak byly ztvárněné kulisy. Byl na sebe nazlobený, že dlouho nevěděl, jak přesně fungují – jak probíhají výměny mezi jednotlivými prostory, v nichž se příběh odehrává – natolik byl pohlcen příběhem. Vyzdvihl také to, jak soubor pracuje se svícením a pochválil dokonalé (až filmové) střihy mezi jednotlivými prostory a dějovými rovinami (reál/hororový příběh/natáčení) – ty jsou výrazně světlej odlišené, takže se v nich divák snadno orientuje. Celá inscenace je velmi jednoduchá, až naivní, ale velmi zábavná.

Martin Hak přiznal, že poprvé na Sněhovém Brněnci a po dlouhé době vůbec se mu stalo, že byl natolik ponořen do příběhu, že si vůbec nenapsal žádné poznámky a že jej nic nenutilo analyzovat, co se na jevišti děje a jestli to dává smysl. Pro sebe si pak zpětně snažil uzavřít, zda někde něco zůstalo viset nevysvětlené, jestli tam bylo něco navíc, nebo naopak chybělo – a nic nenašel. Všechny otázky, které mu během sledování vytanuly, byly v průběhu děje zodpovězeny. Za to souboru pogratuloval.

Reportáž sepsala Kateřina Svobodová.

Rozhovor se souborem

Autora hry, herce a režiséra Martina Drahovzala jsme kvůli časovému skluzu nestihli odchytit před hodnocením poroty. Ale nevzdali jsme to a odchytili jsme si ho později. Velmi ochotně nám odpověděl na naše otázky a nakonec se trošku rozpovídal i o Lipnici nad Sázavou.

1. Jak se máte? Co pocity po představení?

Únava, radost z přijetí diváky a jejich pobavení. Nespokojenost z toho, že to nebylo úplně tak, jak bych si to představoval.

2. Máte nějaký vtipný zážitek z tvorby hry, nebo ze samotného představení?

No, nevím, jestli jsou úplně vtipné. Velká většina vtipů ve hře jsou samozřejmě licencí autora, což jsem já – velice neskromně, a licencí režiséra, což jsem taky já. Ale nemálo gagů, či slovních fórů vzniklo při zkouškách přeřekem, dodáním, momentálním nápadem – s nutellou, vole. Nebo když se baví holky a říkají, že jedna se bude hýbat eroticky, druhá étericky a třetí si vezme tamto (ezotericky), protože ty holky prostě neví.

3. Co jste si myslel, že porota řekne? Za co vás pochválí a za co naopak spíše ne?

Myslel jsem si, že se pustí do kritiky textu, protože to není žádné velké umění, je to lineární příběh. Překvapilo mě, že jsme se dozvěděli, že to má více vrstev, což je příjemné, protože já bych tomu říkal spíš guláš. Pak jsem si myslel, že se pustí do mě jako do režie – třeba že některé věci nefungují. Jinde je naopak těch vtipů dost a někde to padá na prdel.

4. Z čeho máte největší radost?

Budu se opakovat. Já mám největší radost z pozitivního přijetí diváky a že jsme jim udělali hezké dvě hodiny odpoledne.

5. Proč zrovna Lipnice? Strávili jste tam noc, abyste se vžili do role? Jestli ne, máte to v plánu?

Přímo jsem to tam zmiňoval. Je to proto, že se tam Dracula v roce 1970 fakt natáčel a já jsem potom začal psát mnohem propracovanější příběh, kde bylo mnohem více paralel. Nakonec to bylo tak složité, že jsem z toho většinu vyházel a nechal jsem tam jen zmínku a odkaz matky a její dcery, která přijíždí dnes... Někdo od nás na Lipnici spal – já teda taky – a žádného upíra jsme neviděli. A já bych si to moc chtěl na Lipnici zahrát. To by bylo úžasný. Už nějakou dobu plánujeme, že si na Lipnici uděláme výlet.

Nejlepší okamžik hry pro diváky?

...luxusní...

...herecké výkony...

...jak byli všichni pokousaní...

...zpomalená scéna...

...nádherná...

...nasvícení scény...

...úžasný, úžasný, úžasný, úžasný...

...jak přišel po té prožděné noci...

...zpěv...

...super nápady...

...svěcená mattonka...

...skvělé byly přechody mezi divadlem a filmem...

...děsivé a úsměvné zároveň...

...troufná hudba...

...koukání do kamery...

...úžasní herci...

Čtvrté představení

Divadelní soubor Kantoři se letos na Sněhovém Brněnci ukázal s komedií „**Ani spolu, ani bez sebe**“. Příběh nás zavedl do života dvou obyčejných lidí, muže a ženy, kteří spolu nedokáží vyjít. Nebo jim to tak alespoň připadá. Psycholožka a manažer prodeje se specializací na jogurty, dva protipóly. Mohou najít společnou cestu životem a přijít na kloub tomu, jak funguje láska?

Zpětná vazba, aneb co řekla porota

Text hry *Ani spolu, ani bez sebe* vychází z dlouhé tradice francouzské konverzační komedie. Podle Zdeňka Janála by se tak mělo jednat o herecký duel vedený jiskřivou konverzací. Francouzské pojetí je totiž statické, zatímco čeští herci hodně využívají akci. V pojetí mikulovického souboru divák sledoval téměř hodinu a tři čtvrtě dlouho podívanou, která byla pokusem o syntézu obou stylů. Bylo znát, že ochotníci zvolili spíše statickou cestu, ale nepřesné dodržování žánru způsobilo, že hra neběžela samospádem a dostatečně se nevytvářel duel mezi postavami. V mnoha částech se Janálovi zdálo, že sledoval spíše dva souběžné, ale oddělené monology. Tempo zůstávalo stejné a větší gradaci rušily časté pauzy.

Podle Františka Laurina je na představení znát obrovský kus práce, který soubor z Mikulovic odvedl. Francouzské komedie mají vnitřní nezávaznost, nadhled a šarm. Často jsou založené

na sporu. Základní situace bývají upleteny z vtipného dialogu. Soutěžní inscenace je postavena na dvou bystrých inteligentních lidech. Text předlohy je rozložen na menší scény. Každá z nich je vystavena tak, že jeden z nich má trošku navrch a útočí, ten druhý rychle reaguje a útočí zpět, čímž situace přechází do další scény. Vzájemné chytání se za slovo tvoří základní strukturu dialogu.

U konverzačních komedií je základem běh pusy a spolupráce herců, mezi kterými slovní souboje probíhají. Psycholožce i marketérové tyto hádky dělají dobře, nutí je myslet a rychle reagovat. Žánr vyžaduje, aby na sebe herci přesně a rychle navazovali a téměř si kradli repliky z úst. Když je ale takový žánr převeden do realističtější podoby, komediálnost se ve hře projevuje jen z části.

Oba představitelé na jevišti působili herecky výrazně. Poradil souboru, aby více zauvažovali nad charakterem obou postav. Psycholožka je někdo, kdo umí odhadovat lidi. Na diváka ale působila trošku zle. Její vnitřní kresba utlumila představitelčinu vnitřní tvořivost. To bylo posíleno rozhodnutím režisérky některé hádky vyobrazovat realisticky. Představení podle Laurina chvílemi ztrácelo šarm právě kvůli tomu, že přecházelo do realistické roviny, a žánr tak přestal fungovat.

Petr Kolínský ocenil, že ačkoli divák vidí pouze náznakově zobrazené interiéry dvou bytů a chodbu, herci vždy hrají na celém jevišti. A to i v případě, kdy se scéna odehrává právě v jednom z bytů. Bylo mu líto, že soubor nezapojil dveře. Dobývání se a zabouchávání by se podle něj do hry skvěle hodilo. Chápal ale, proč prvek dveří nezařadili. Hře dominuje dialog a prostředí není tak důležité. Zmínil, že pauzy mezi scénkami byly dlouhé, což způsobilo ztrátu temporytmu. Atmosféra se vždy musí znovu startovat. Získat zpět přerušenu pozornost diváka navíc chvíli trvá.

Martin Hak poukázal na to, že ačkoli sledujeme příběhy dvou postav, hlavní buňkou je jejich verbální intelektuální souboj. Nesledujeme ale jen ten. Scény se skládají z tematických minisoubojů a každý z nich by měl mít jasného vítěze. Nikdy by ale nemělo dojít k přehnutí afektu. Situace nelze hnát až do krajností.

Reportáž sepsala Nikola Pavlasová.

Rozhovor se souborem

Režisérku Vladěku Hromádkovou naše redakce zastihla ihned po představení. Nezaváhali jsme a hned jsme jí položili již tradiční pětici otázek.

1. Jak se máte? Co pocity po představení?

Krásné. Sem do Brněnce jezdíme hrozně rádi. Ted' se nám podařilo se sem po čtyřech letech vrátit a zase jsme se přesvědčili o tom, že v Brněnci je dobře - jak atmosférou, tak tím, jak se o nás organizátoři starají a jak se nám zde skvěle hraje.

2. Máte nějaký vtipný zážitek z tvorby hry, nebo ze samotného představení?

Dnešní perlička: vyjeli jsme z Mikulovic, přijeli sem po třech hodinách cesty a zjistili jsme, že nemáme kostýmy ani pro jednoho herce. Improvizovali jsme tím, že jsme použili to, co máme na sobě a něco si půjčili od drahých kolegyně z místního souboru. Myslím, že jsme to zahráli tak, že to nešlo ani poznat.

3. Co si myslíte, že porota může říci? Co pochválí a co naopak spíše ne?

Myslím, že nás pochválí za to, že to je pěkná hra. Vždy řešíme předěly, snažíme se je krátit, v této hře jsou ale důležité. Jedná se o jinou situaci, jiný den a hodinu, takže z toho mám trochu obavy, jinak nevím a nechám to na porotě. Sama jsem zvědavá. S výkonem herců jsem ale moc spokojená.

4. Z čeho máte největší radost?

Od divadla jsme teď měli chvíli přestávku, byli jsme pracovně vytíženi. Ale dnes jsme si řekli, že jsme potešeni z toho, že jsme si zase udělali společný výjezd. Že máme společný zájem, jíme spolu, spíme spolu na hotelu. To nás hlavně těší – že jsme zase pohromadě.

5. Vaše opilé vystoupení se nám všem moc líbilo. Jak jste to nacvičovali?

Děkuju, to je poklona pro kolegu. Za první je velice šikovný a za druhé oba dva měli neskutečnou chuť hrát ve dvou, a když je někde elán a chuť, tak to má šťávu. Byli vždy velice připraveni na zkoušky, takže jsme se mohli posouvat dál. Když herec brzy umí text, může si vyhrávat s tím ostatním.

Nejlepší okamžik hry pro diváky?

...vytrvalost...

...že to bylo ze života...

...oba dva herci na jevišti...

...výkony – super...

...dobré dialogy...

...jak byl rozstomile ažralej...

...že se dali dohromady...

...šedý svetr toho pána...

...ažralost...

...vtipné výstupy, když byl opilý...

Krajské přehlídky venkovských divadelních souborů Sněhový Brněnec 2019

SILK&PROGRESS[®]
VÝROBCE SPECIÁLNÍCH TEXTILIÍ

Firma je soukromou společností, která se zabývá malosériovou výrobou vysoce náročných plošných textilií technologiemi tkaní a osnovního pletení.

e-mail: silk@silkandprogress.cz

tel. č.: +420 461 544 250

Webové stránky: <http://www.silkandprogress.cz/>

Sponzoři Sněhového Brněnce 2019

- Město Březová nad Svitavou
- Penam, a.s. Brněnec
- Květiny Jitka Moravcová
- Jaroslav Pavelka Eurotex
- Drogerie Mambo
- Pivovar Černá Hora
- Qanto, Moravská Chrástová
- QUO, Brno
- Restaurace Lidový dům
- Obec Rozhraní
- Obec Lavičné
- Obec Vítějeves
- Obec Chrástavec
- Obec Bělá nad Svitavou

Redakční rada: Adam Reinberk, Dominika Dufková, Jan Jelínek, Kateřina Svobodová, Kristýna Pavlasová, Nikola Pavlasová

Tisk: chmeliksy@seznam.cz

Skautský stánek

Celý víkend jsme chodili po Lidovém domě a očima pošílhávali směrem k malému, leč výraznému stánku, který lidé navštěvovali s velkou oblibou. Za stolkem totiž stály naše staré známé – skautky. Vždy, když jsme kolem procházeli, praštila nás do nosu slad'oučká vůně něčeho, na co jsme měli velkou chuť. A tak nás tam nohy (a chutě) nakonec dovedly.

Nebyli bychom ale redakční rada, kdybychom se nad tím zvědavě nezamysleli a hned nepoložili skautkám několik otázek. Už při příchodu ke stolku nás přivítaly nejen vřelé úsměvy, ale i talířky naložené různými dezerty v rozmanitých variacích.

Ahoj, máte moc pěkný stánek. Co to tady vůbec nabízíte? Vypadá to skvěle!

Ahoj, prodáváme buchty, slané a sladké dezerty. Se skautkami jsme to pekly doma, každá něčím přispěla.

To nás zaujalo. Zvlášť protože jedna z buchet, která se na talířcích objevovala, měla tmavou indigovou barvu. Takovou tu příjemně modrou s borůvkovým odstínem. A tam, mezi tou modrou parádou, vykukovaly broskve, které připomínaly oranžové hvězdičky.

Jestli se nemýlíme, je to vůbec poprvé, co tady máte vlastní stánek. To asi nebude jen tak, jaký je jeho účel?

Rády bychom si vydělaly na skautskou vlajku. Tím, že budeme takhle postupně prodávat na různých akcích, si na to časem vyděláme.

Ach tak! Nová skautská vlajka! Museli jsme se pousmát, že odpověď byla tak půvabně jednoduchá. Čtyři roky s perem a diktafonem v ruce nás ale naučily, že se můžeme dozvědět víc zajímavých věcí a tak jsme se opatrně ptali dál.

A jak se vám to daří?

Zatím nám to jde nad naše očekávání. Přišlo dost lidí, takže naše tržby jsou příznivé.

Bylo hezké slyšet, že se děvčatům daří. Otevřít si vlastní stánek vyžaduje nejen hodně odvahy, ale také pěkný kousek práce. A tuhle otázku jsme si nemohli nechat utéct.

V čem spočívá příprava takového stánku? Kolik lidí se na ní podílelo?

Je nás asi 6, každý to upekl doma. Dále bylo potřeba připravit například logo a stánek. Nejvíce času strávíme tady v Lidovém domě. U stánku se střídáme, abychom si každá přehlídku mohly také užít.

Samozřejmě, otázek nás napadala ještě spousta, ale vzhledem k tomu, že jsme už nechtěli rušit a zdržovat, okusili jsme tajemství modrého cukroví a vydali se vlastní cestou. Držíme holkám palce, ať vše dopadne dobře a nová vlajka brzy vlaje!

Postřehy odjinud

Letos opět přijela návštěva z Vysokého nad Jizerou, Svatava Hejralová, která nám přinesla trošku větru do plachet. Na Krakonošově divadelním podzimu totiž mají také časopis, který se jmenuje Větrník a uvnitř něj mají sloupek, který přináší vtipné situace vypadlé z kontextu, které někdo zaslechl u vedlejšího stolu. A nám na stůl přivanul lísteček se třemi takovými dialogy.

Bezejmenný porotce se přiznal k české premiéře se šesti ženami – treperendy... Z vysokého jich přijelo šest. Že by skrytá nabídka?

„Všichni jsou moji žáci – teda, kromě Toniho – to je manžel. Má smůlu. Tím pádem je žákem doživotním.“

„Chlapi v poprasku hezčí, ale všichni čistí a v bílých tílkách? Rybáři z moře? Proč?!“

Kouzelné sněhové zrcadlo

Tu pohádku všichni známe. Kouzelné zrcadlo, které se rozletí na spousty střepů. Chlapec, kterému se jeden menší střípek dostane do oka a zatemní mu mysl. Vzpomínáte?

I my na Sněhovém Brněnci máme takové kouzelné zrcadlo. Letos se nachází za šestnáctým rohem. Každý rok se posune za další roh a cestou zaseje střepy do očí všech, kteří se na Sněhový Brněnec přijdou podívat. Na rozdíl od původní pohádky ale střípky nemají žádný zlý efekt, naopak zasévají do srdcí hřejivé vzpomínky na okamžiky, které nás na Sněhovém Brněnci už šestnáct let potkávají. Za každým rohem, za který se podíváte, vám do oka vletí střípek, který už si s sebou ponesete dál.

Střípek může být jen o poznání něčeho nového, o seznámení se, o zážitku nebo o vzpomínce. O čemkoli, co vám v hlavě utkvělo. Jsou střípky, které vidělo více lidí, a pak jsou střípky, které jste viděli jen vy, ale jsou stejně silné, ne-li silnější.

Naše redakce se rozhodla, že vám přinese 11 takových střípků svýma očima. Sedm lidí, kteří se na tvorbě střípků podílejí, nám poskytlo náhled do Sněhového Brněnce novým pohledem. Všem jsme položili tři otázky.

1. *Co tady na Sněhovém Brněnci vlastně děláš? Co máš na starosti? Proč tady jsi?*
2. *Jak si to zařídiš, aby sis přehlídku i užil?*
3. *Na co se vždycky nejvíc těšíš? Změnil bys něco?*

Střípek od Aleše Volšického:

Na Sněháci je po patnácté a pořád ještě si užívá status hosta, ještě jsme ho nezaměstnali. :-) Aspoň desetkrát tu hrál divadlo se svým domovským souborem (Chvaletice) a i když nevystupuje, jezdí do Brněnce za kamarády a báječnou atmosférou celého festivalu. Za nejlepší představení, které odehrály Chvaletice, považuje představení Vodník, a vzpomíná na hru O myších a lidech (Luže) jako na nejlepší zhlédnuté představení vůbec – dodnes vidí úplně živě krásné kulisy. Nejvíc se vždycky těší na ponocování a jak říká: „Je krásné, že tady tě vždycky dovedou domů.“

Sylva Ježová - HOSTESKA

Dělám hostesku, to znamená, že se starám o soubor od stravenek přes věci, které zapomněli doma až po předávání květin. Stále se usmívám a pak se bavím.

Užiju si to tady, protože přijede spousta známých, takže si u té práci člověk popovídá, zjistí, co je nového, večer se člověk může pobavit, když chce má náladu a energii. Taký se dívám na divadelní představení, ale ne vždy se dodívám.

(smích)

Nejvíc se vždycky těším na ty známý, na to, že po roce uvidím třeba pana Laurina, protože to je velmi silná osobnost a odborník, a na celou porotu. Na SB bych nic neměnila, protože přehlídka se koná 16. rokem, na každém jsem hosteskou byla a v podstatě to má ty stejné koleje. Funguje velice dobře a víme, jak na to, nic bych neměnila.

**Iva Kopecká
VÝPOMOC
V RESTAURACI**

Já mám na starost inventář. To znamená že doplňuji zboží, skleničky a dneska mám výjimečné volno, takže jsem tady jako divák. Takže mám na starost být důležitá (smích) a sledovat divadlo.

Samozřejmě navštěvujeme divadla. I když pracuju, tak se snažím, abych aspoň na kousek divadla viděla, abych věděla, o co jde. Tím si to zprájemním a nějakým kvalitním drinkem, který umím namíchat jen já. (smích)

Hlavně se těším na ten pořádkový soubor. Na členy toho souboru. A co bych změnila? Tak jako můžu se rozvášnit? (smích)
Myslím, že to funguje perfektně.
Servis a kuchyň funguje, takže si myslím, že není co vytknout.

Na Chrástovou
dobry. -D
(smích)

Alois Zeman - TECHNIK

Jako technik a osvětlovač se nejvíc vždycky snažím o to, abychom souborům pomohli, vyhověli a co nejvíce vyšli vstříc tak, aby se jim vystoupení na přehlídce co nejvíce vydařilo. A potom taky piju rum, to je můj druhý úkol.

(smích)

Přehlídku si užívám hlavně pracovní, svítím už skoro 40 let a jsem už tím úplně „potrefenej“. Dívám se třeba doma v televizi na nějaké představení a přemýšlím, jak to udělali, nasvítili, co za techniku použili a tak. Soubory si málokdy přivezou vlastního osvětlovače, takže jsem často vytížený opravdu celé dva dny. A pak mám co dělat o přestávkách, abych stíhal dodržovat pitný režim. :-)

Taky mě těší, že přijedou staří kamarádi, které celý rok nevidím, jen tady u nás jednou za rok.

Vendy a Pája Černé - HOLKY PRO FŠECKO

Tak naše pozice je „Holka pro fšecho“ a letos máme na starost přípravu malého sálu, to znamená doplňování zákusků, pití a nošení jídel a jsme tu proto, že náš strejda, děda a táta jsou divadelníci a zeptali se nás, jestli nechceme souboru pomoci a my se vždy rády zúčastníme

Užíváme. (Vendy zrovna dojíždí indiánka...) Tak samozřejmě, že jo, to k tomu patří... Bavíme se tím, že si sedneme s ostatními divadelníky, které jsme dlouho neviděli a povídáme si s nimi, díváme se na představení, a tím si SB zpříjemníme.

Nejvíce se těšíme na kolektiv divadla a atmosféru na přehlídce.

Hana Cihlová - TAJEMNICE POROTY

Patřím ke spoluorganizátorům celé přehlídky, takže mám práci před tím, než to celé vypukne, spousta administrativy, korespondence, diplomy atd. Na přehlídce se moje funkce jmenuje „tajemnice poroty“, což obnáší péči o porotu, hlídání časového harmonogramu, změn, komunikace mezi porotou a ostatními. Zajišťuji jim servis („vocaď pocad“ – směje se), ale cítím se víc jako mamka pečovatelka než cokoliv jiného.

Přehlídku si užívám od začátku do konce, nasávám atmosféru v zákulisí, v hledišti, jezdím si sem pro tu příjemnou soudržnost, upřímnost, srdečnost – sajú jako pijavice. :-)

Nejvíc se vždycky těším na lidi, na přátele. Přehlídka je zdravá, vyzrálá, temperamentní, již vyléčená ze všech dětských nemocí, takže organizace běží jako po drátkách.

František Laurin - POROTCE

Jsem tady proto, že mám rád divadlo a lidi, kteří ho vytvářejí a taky proto, že tu mám mnoho přátel. A k tomu všemu se snažím jako porotce se souborem rozebírat jejich práci. Poukázat na to, co se jim povedlo a upozornit na to, čeho by se měly vyvarovat, ať při reprízách, nebo při dalších inscenacích.

Užívám si při představeních a při setkáních se soubory. Pro mě byla práce (v divadle, pozn. redakce) celoživotní posedlostí, a tak mám rád lidi, kteří jsou podobného ražení. A pak je tu mnoho přátel, na které se celý rok těším.

Organizace přehlídky je tradičně skvělá a nenašel bych nic, co bych chtěl měnit. Snad jenom to, aby se na přehlídce hrálo co nejčastěji dobré divadlo.

Vedoucí DS Eduarda Vojana

Domovský soubor Eduarda Vojana má za sebou již osmdesátiletou tradici. A na pozici vedoucího souboru už se za tu dobu pár jmen vystříдалo. A zrovna teď to má na povel Ivanka Škrancová, kterou každý stálý návštěvník přehlídky musí znát.

No ano, je to ta laskavá, usměvavá, blondátá paní, kterou nejčastěji potkáte na kase u vstupenek, ale která nikdy nejde daleko pro vlídné slovo. Našla si čas i na našeho redaktora Adama, kterému odpověděla na pár otázek.

Ivi, co máš na přehlídce na starosti?

Stejně jako minulý rok prodávám vstupenky. Kromě toho mám na starost celou finanční stránku festivalu, protože tu není Vlasta, která se tomu každý rok věnovala. Na kase mám ale dvě skvělé pomocnice, díky nimž mám volnější ruce, abych se mohla potkávat se soubory a domlouvat, co je potřeba. Jako bonbónek nakonec rozdávám souborům poukázky, kterým říkáme kávenky, aby si mohli dát něco dobrého v naší minikavárně.

Čeho se bojíš? Na co se těšíš?

Bojím se vždycky, než to začne. Abych všechno zvládla, abych na nic nezapomněla. A hlavně abych vydržela. :-) Těším se, že to zvládnou, ale hlavně se těším na lidi. Na místní i na ty, kteří přijedou z okolí i z dálky, na ty, kteří jezdí pravidelně každý rok. Že si povíme, co je nového, co se za ten rok změnilo. Je mi tu s nimi moc dobře.

Dlouholetá vedoucí souboru Míla Pavlasová vloni rezignovala na svoji funkci. Co to znamená pro Tebe osobně?

Divadlo tu funguje spoustu let, ale místních, kteří bydlí blízko a „doběhli“ když bylo třeba, hodně ubylo. Moc mi záleží na tom, aby u nás divadlo nezaniklo, aby to tu fungovalo dál. Takže jsem se do vedení pustila spolu s týmem lidí, kterým na tom taky záleží. Dělán to kvůli tradici, ale taky kvůli sobě.

Mám ráda ten pocit, že někam patřím. Někam, kde mi je dobře, kde můžu být součástí něčeho, co mi dává smysl.

Jak zvládáš nápor?

Kdybych se víc vyspala, tak dobře. :-) Občas pod tím náparem něco zapomenou, tak hledám a improvizuju. Bývala jsem zvyklá mít všechno pod kontrolou. Tohle je pro mě velká škola, učím se improvizovat a těším se, že to nakonec nějak dopadne.

Program Sněhového Brněnce

pátek	17.00	ROZSNĚŽENÍ – oficiální zahájení přehlídky		
22. 3.	17.00 60 min.	DS E. Vojana Brněnec	M. Dvořáková, M. Švecová TECHNICKÁ POHÁDKA	pohádka 50 Kč
	20.00 100 min./přest.	JDO Jaroslav Luže	C. Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ	komedie 70 Kč
sobota 23. 3.	9.30 90 min. / přest.	DS TJ Sokol Kunvald	Z. Svěrák LOTRANDO A ZUBEJDA	pohádka 50 Kč
	13.00 70 min.	SDO TYL Sezemice	J. Zindulka DVEŘE	komedie 70 Kč
	16.00 110 min. / přest.	MDK Kouřim	M. Drahovzal, B. Stoker ZLOČIN NA LIPNICI ANEB DRACULA JE ZPĚT	komedie 70 Kč
	20.00 105 min.	DS Kantoři Mikulovice	F. Roger-Lacan ANI SPOLU, ANI BEZ SEBE	komedie 70 Kč
neděle 24. 3.	9.30	DOSNĚŽENÍ – slavnostní vyhlášení přehlídky		